

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐν Βερολίνῳ ἔκδισθὲν κατ' αὐτὰς ἔκκαιε πολὺν θόρυβον τὸ νέον μαθιστόνμα τῆς κυρίας Κλάρας φὸν Σύδηθ ἐπιγραφόμενον Ἡ λόσις καὶ πραγματεύμενον περὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ ζητήματος.

Ἐν Γενεύῃ ἔξεδόθη εἰς δύο τόμους πλήρης συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου Δὲ Σάλες, τοῦ περιώνυμου συγγραφέως τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸν Μοναστικὸν Βίον.

Ἡ κυανῆ Ἐπιθεωρησίας τὸν Παρισίων δημοσιεύει νέον μαθιστόνμα τοῦ διατάξιμου νορθηγοῦ συγγραφέως Bjornson ἐπιγραφόμενον Αἱ Τοῖσι τοῦ Θεοῦ.

Τὸ τέταρτον τεῦχος τοῦ πρώτου τόμου (Ιούλιος 1892) τῶν University Studies published by the University of Nebraska, περιέχει (πλὴν ἄλλων διατριβῶν, αἵτινες διληγότερον ἐνδιαφέρουσι τοὺς παρόντας λογίους) πραγματείαν τοῦ James T. Lees ἀξιοσπουδαστον: Ὁ δικανικὸς λόγος παρ' Εὐριπίδην.

Ἐξεδόθη σαν δύο τεύχη προστιθέμενα εἰς τὴν σειρὰν τῶν «Συμβολῶν, εἰς τὴν ίστοσικὴν σύνταξιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης» τοῦ Schanz. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔξι κύριον, ἔργον τοῦ Otto Schwab, γυμνασιακοῦ διδασκάλου ἐν Μονάχῳ ἐπιγράφεται: «Ιστορικὴ σύνταξις τῶν Ἑλληνικῶν συγκοιτικῶν ἐν τῇ κλασικῇ γραμματείᾳ (Historische Syntax der griechischen Comparation in der Klassischen Litteratur), τὸ δὲ ἄλλο εἴναι τὸ δεύτερον μέρος τῆς τοῦ Ἀδόλφου Dyrhoff «Ιστορίας τῆς αὐτοπαθοῦς ἡ ἀντανακλαστικὴ ἀντωνυμίας (Geschichte des Pronomen Reflexivum)» τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον μέρος πρὸ ἐνὸς ἔτους δημοσιεύθην ἔχει ἀγγελθῆν ἐν τῇ Ἐστίᾳ.

Ἄξιολόγους διατριβὰς περιέχει τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου — Ἀπριλίου 1893 τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique. Ἀναφέρομεν πλὴν ἄλλων τὴν ἔξακολούθησιν τῆς πραγματείας τοῦ Bérard περὶ Τεγέας καὶ Τεγεάτιδος γύρως, πλείστας ἐπιγραφές, σημειώσεις περὶ τῆς ἐπιγραφικῆς τῆς ίστορίας τῆς Ρόδου ὑπὸ Maurice Holleaux, περὶ τινῶν βυζαντινῶν μολυβδούχων ὑπὸ Millet, περὶ τοῦ κολοσσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς Δήλου ὑπὸ S. Reinach, παρατηρήσεις περὶ τινῶν Ἀθηναϊών ἀρχοντῶν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Homolle, εἰδίσθεις ἀρχαιολογικῆς λεπτομερεστάτας κτλ.

Πολλὰς ἐπιγραφὰς λόγους ἔχεις δημοσιεύει τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ δεκάτου ὅροδου τοῦν τῶν Mittheilungen τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, καθὼς καὶ ἄλλας ἀρχαιολογικὰς διατριβάς, ἐν αἷς καὶ «ὁ ἐν Μαρσηθῶν τύμβος» τοῦ B. Στάνη.

Ἡ Revue des Etudes Grecques (Ιανουαρ. — Μάρτιος 1893) περιέχει ἀττικὸν ψήφισμα τοῦ ἔτους 333 ὑπὸ Foucart, προσθήκην εἰς τὰ περὶ τοῦ γλύπτου Εὔδοιού ὑπὸ Lechat, σπουδαιωτάτην πραγματείαν τοῦ Edm. Pottier περὶ τοῦ πρῶτον τώρα ἀναγνωσιζομένου Παιδικοῦ, τεγνίτου ἀγγείων, οὗ τὸ ὄνομα παρεξηγεῖτο πρότερον καὶ ἄλλην τοῦ Babelon περὶ τοῦ Θιβρωνίου νομίσματος, ὥπερ αὐτὸς μὲν ὁ Babelon ἀποδίδει εἰς τὸν Λακεδαιμόνιον στρατηγὸν Θιβρωνα, ὁ δὲ Th. Reinach, ἐν ἄλλῃ μικρῷ διατριβῇ, πειστικώτερον, εἰς τὸν ὄμώνυμον αὐτὸς φανέα τοῦ Ἀρπάλου (321 π. Χ.). Ἐν τῷ αὐτῷ τεῦχῳ περιέχονται καὶ αἱ πραγματείαι τοῦ P. Lejay περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Πέτρου καὶ P. Tannery περὶ τινῶν ἀποστασιάτων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

— Τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀσσετόντος σει-

ρᾶς τῶν μεγχίλων συγγραφέων τῆς Γαλλίας ὁ τελευταῖος τόμος ἐπιγράφεται Βίκτωρ Οὐγγώ καὶ εἶναι λαμπρὰ βιογραφία τοῦ ποιητοῦ ὑπὸ Λεοπόλδου Μαρμπιλλώ. Τὴν Γαλλίαν κριτικὴν ἀπηγόρωσε καὶ ἐσχάτως τὸ ὄνομα τοῦ Βίκτωρος Οὐγγώ, τοῦ ὄποιος ἐκδίδονται καθηγημεινῶς νέας ἀνέκδοτα ποιημάτα, ἐκ τῆς ἀνεξαντλήτου ἐκείνης πληθύος τῶν στίχων, τοὺς ὄποιοις ἔγραψεν ἐν Τερσέῃ γέρων ἔξακτήσεως, κατὰ τὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην.

Ἐπιστημονικά

Μετὰ τόσας ἀκάρπους προσπαθείας ἀνεκάλυψθη καὶ τὸ μικρόσινον τῆς ίνφλουσέντζας. Ὁ Φράγκερ ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως εἰς τὰ πτύελα καὶ τὸ αἷμα τοῦ προσβεβλημένου ὑπὸ ίνφλουσέντζας γρακτηριστικόν τι μικρόν, ὅμοιον πόδες τὸ τῆς στρψαμένας τοῦ ποντικοῦ, ἀερόβιον, ἀναπτυσσόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ οξυγόνου, τὸ ὄποιον μεθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἶναι τὸ μικρόσινον τῆς ίνφλουσέντζας, διότι εἰσαγόμενον εἰς τὸν πνεύμονας καὶ εἰς τὸ βλεννογόνον τῆς οινὸς προκαλεῖ τὰ συμπτώματα τῆς τόσου περιέργου καὶ διαδεδομένης νόσου.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχῳ τῆς Néa's Επιθεωρησέως τῶν Παρισίων, ὁ Λαυριόρζος δημοσιεύει νέαν κύτου μελέτην περὶ τῆς Ἀρχῆς τοῦ Φιλήματος, πλήρη περιεργοτάτων παρατηρήσεων καὶ ἀπόσπων συμπερασμάτων. Τὸ πρῶτον μέρος πραγματεύεται περὶ τῆς μετατροπῆς τῶν μητρικῶν ὄργανων τῆς γυναικὸς εἰς γεννητικὴ διό της ἔξελιξεως, μετατροπῆς εἰς τὴν ὄποιαν ὄφειλεται καὶ τὸ σημειώνον ἐρωτικὸν ωλημα, τὸ ὄποιον ὄλλοτε δὲν ἔτοι η θωπεία τῆς μητούς εἰς τὰ τέκνα της, διὰ τῶν γειλέων παρεγούσης εἰς αὐτὰ τὴν τροφήν. Τῆς μελέτης ταύτης περιληπτίν, μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, θὰ προσφέρωμεν ἵσως εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐστίας.

— Ὁ Αγγλος εἰς τηριαγητής Βέντ, ὡς ἀναγγέλλει εἰς τὴν Σύνταξιν τῆς Γεωγραφικῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου, κατορθώσας νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀθηναϊώς ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ κοιλάδι Χαδάν τὰ ἐρείπια ἀργαίας Ἑλληνικῆς πόλεως, ἥτις εἰκάζεται ὅτι εἶναι ὁ ὄποιος τοῦ Πτολεμαίου ἀναφερούμενη Κολόνη.

Καλλιτεχνικά

Τὸ πρῶτον Παύλου Φλάζ ἔξεδόθη εἰς δύο τόμους τὸ Ημερολόγιον τοῦ Εὐγενίου Δελακροῦ. Ὁ πρῶτος τόμος εἶναι σγέδον πλήρης ἔξι ἀστράντων καὶ ἀσκόπων λεπτομερειῶν, ἀλλ᾽ ὁ δεύτερος περιέχει καὶ παλλὰς νέας ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ γαρακτῆρος καὶ τῶν αἰσθητικῶν ἰδεῶν τοῦ μεγάλου ζωγράφου. Ἄξιανάγνωστος εἰνὶ ἐπίσης καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τὴν ὄποιαν προτάσσει τοῦ Ημερολογίου ὁ κ. Φλάζ.

— Τὸ πρῶτον καθηγητὸν τοῦ Σχολῆς Τεγέων Εορίκου Λαυρούνε ὑπὸ τὸν τίτλον Ἡ Γαλλικὴ Τέχνη κατὰ τὸν κρόνον τοῦ Ρισελίε καὶ τὸν Μαζεωνίον, ἔξεδόθη περιστούδατος καλλιτεχνικῶν διατριβῶν τοῦ καλλίλιον πάστης ἄλλης μέχρι τοῦδε γραφείστης, τὰ τῆς γαλλικῆς τέχνης κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐποχήν.

— Τῇ 10η προστεχοῦσα Σεπτεμβρίον τὸν θεάτρου Kroll παίζεται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας τὸ νέον μελόδραμο τοῦ Σούτς ὁ Κυνηγός, τοῦ ὄποιον πολὺ ἐπαινεύεται λίγων ἐνδιαφέρουσα.

Θεατρικά

— Α πὸ τῆς σκηνῆς τοῦ βερολίνειου θεάτρου Kroll παίζεται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας τὸ νέον μελόδραμο τοῦ Σούτς ὁ Κυνηγός, τοῦ ὄποιον πολὺ ἐπαινεύεται λίγων.

— Ὁ Ἐλλην ὁ ξύρωνος κ. I. Ἀ ποστόλου Θάψαλη κατὰ τὴν ἐψετειήν θεατρικὴν περίσσοδον ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Νεαπόλει. Πανταχοῦ τῆς Ιταλίας τὸ ἄσμα τοῦ Ἐλληνος ὑψηλώνου τοῦδε γραφεῖται μετὰ κριτικοὶ γράφουν περὶ αὐτοῦ τὰ μᾶλλον ἐνθουσιώδητα ἀρθρα.